

Foto: Bastian Parschau

Om ULF:

Ulf Bergström, född 1972, har studerat statsvetenskap, juridik och har en EU-Master-examen från College of Europe. Han pratar fem språk, (EN/FR/DE/IT/SV), har arbetat med EU-frågor bl.a. som pressekreterare för finansministern, samt i Belgien, Grekland vid EU:s IT-säkerhetsmyndighet ENISA, och senare i Holland vid EU:s åklagarmyndighet, och är för närvarande Sverige-baserad. Ulf har arbetat med ord, media, EU, politik och kommunikation i tjugo år, gått skrivarkurser, varit aktiv i samhällsdebatten, skrivit artiklar, bl.a. ang. att Arlanda bör ges namn efter [Raoul Wallenberg](#), om diplomaten [Per Anger](#). Samt läst några ton med deckare.

Ulf är utbildad vid Adolf Fredrik och Stockholms Musikgymnasium, samt har som ung varit operasångare på Folkoperan och framförallt Operan i Stockholm, där han som 11-åring debuterade som solist.

Twitter; @UlfBergstrom

www.facebook.com/hatarna

Instagram: hatarna_ulfbm

YouTube: [Om Hatarna](#)

Från EU, politik och opera till författardrömmen

"Pappa, du som har läst så många deckare, varför skriver du inte en?" frågade Ulf Bergström som liten pojke sin far. Efter femton år av arbete med ord, media och kommunikation inom EU och politik och efter att ha läst några hundra deckare kom tanken på att skriva själv. Sagt och gjort. Ulf bestämde sig för att använda sitt kunnande i ett annat format än myndighetsprosan och att skriva en roman i thrillerformat. Han tog itu med att lära sig författarverktygen, att bygga och berätta en story med karaktärer, med både onlinekurser, och senare Skrivarakademiens spännings- och deckarutbildning.

Han ville skriva en story med en kärna, med en kvinna som hade en inneboende ångest som huvudkaraktär, i myndighetsmiljö nära makten, som är med om jakten på en terrorgrupp, och reaktionerna i samhället efter ett stort attentat. Där blev Nina Sandstedt på Sjöpo huvudpersonen.

Vem är Nina Sandstedt?

- Nina Sandstedt är en ung, framåt polisinspektör som å ena sidan är beredd att göra allt för att skydda demokratin och samhället, å andra sidan är hon beredd att ta till vilka metoder som helst för att försöka lyckas med sitt jobb, även om hon själv måste gå över lagens gränser i kampen mot de onda.

Jag tycker det är intressant att utforska var denna gräns går. När begår de goda brott för att hindra de onda? När gör samhället fel, fast i de godas syfte? Är de onda helt onda, eller har de tillfällen när också de har mer positiva drag och tankar? Därför byggde jag flera komplexa karaktärer. En pianospelande prickskytt med stort kulturintresse är en intressant paradox och intressantare än en svartvit mordmaskin.

Parallellt med sitt arbete började Ulf att skriva. Tjugo minuter på Arlandaexpress, en och halv timme på flyget var hans egen tid. Efter att ha ströskrivit när andan föll på, och de första hundra sidorna var klara, insåg han att storyn och karaktärerna var bra. Texten höll. Han blev smått besatt, att han måste bli klar med det här projektet och började febrilt att skriva på all ledig tid. En gång missade han ett flyg för att han var så inne i texten.

- Efter att ha skrivit klart manus första gång så fick jag två peppande, uppmuntrande brev från först två stora förlag. Avslag, men ett fall framåt. De flesta får inga svar alls från förlaget, ingen motivering. Av femtusen inskickade manus får kanske fem procent något omdöme alls. Till dem hörde jag. Senare fick jag tre till peppande omdömen från andra förlag.

Vad hände då?

Att skriva är att skriva om. Uthållighet. Jag hörde om andra, nu framgångsrika författare som inte ens fått något svar från förlagen. Jag hörde om en känd person som blev refuserad innan han skickade in sina alster under eget namn. Då insåg jag hur svårt det är att ta sig in på de etablerade förlagen. Med uppmuntrande omdömen från fem olika förlag hade jag kvitto på att min story och karaktärerna hade något bra i sig, något unikt. Det var dags att tänka om.

Hur tänkte du?

- Jag blev peppad av några andra framgångsrika egenutgivare, samt av lektören bakom en succéthriller. Dessutom gav en redaktör kloka synpunkter på hur jag kunde vässa storyn, tempot och karaktärerna ytterligare. Hon konstaterade att storyn hade nerv rakt igenom. I USA ses egenutgivning som bevis på driv och är vanligt där för debutromaner. Det är 2018. Du kan ge ut din bok själv.

Hatarna hade dessutom en hyperaktuell story. Terrorattacken i Sverige och veteranernas roll på politiken i USA gjorde boken än mer aktuell. Titeln fångade samhällsandan, där medierna rapporterade om hatare var och varannan dag. Då Hatarna samtidigt är något av en nyckelroman, en del folk bytte jobb, någon dog i verkligheten, då var deras roll i fiktionen inte lika rolig. Alltså var jag tvungen att

få ut romanen snabb, eftersom den också beskrev tidsandan, med #MeToo, Kevinfallet, Zlatan, och "järnrör", "syltrygg" och annat ur samhällsdebatten. Jag kunde inte vänta fyra månader till på ett förlagssvar, sedan ytterligare ett och halvt år till på utgivning innan den kom ut i bokhandeln eller online. Det skulle ha blivit totalt två år till av väntan.

Direkt när den publicerades tände WordAudio på romanens story och skrev kontrakt på rättigheterna till Hatarna som ljudbok.

Ulf arbetar nu vidare på en fristående fortsättning med Nina Sandstedt, parallellt med några andra skrivprojekt i olika genrer.

Vad tycker du är roligast med att ha gett ut din debutbok?

- Dels att få träffa läsare och prata om innehållet. Att få reaktioner på karaktärerna. Att texten gett upphov till kreativa tankar, både i designen av omslaget och i videoklipppet av andra superproffs, och till alla fantastiska, oväntade Instagrambilder av läsare.

Sedan att jag har fullbordat den dröm de flesta svenskar vill göra, det vill säga, skrivit en bok.

Om jag inte verkligen hade gett mig manken på att verkligen göra klart det denna gång, trots avslag med positiva omdömen, så hade jag aldrig klarat det. Då hade det fastnat i byrålådan, precis som några tidigare manus gjort. Men jag kämpade på. Jag gav inte upp. Jag skrev om. Jag blev bra på att utnyttja även, små korta ögonblick. Disciplinerad. Tio minuter här, tjugo minuter där, blir till slut många ord och omskrivningar. Den uthålligheten gör mig glad och stolt. Plantera ett träd, bli far till en dotter, "skriv en bok som alla läser", för att låna ett Bo Kaspers Orkester uttryck. Det har jag gjort nu.